

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สองสิ่งแรกที่ลูกต้องบอกทุกคน คือ: จดจำพ่อและรู้จักรัจวงจรของ 84 ชาติเกิด หลังจากนั้นคำถามทั้งหมดของพวกเขาจะจบสิ้นลง
- คำถาม:** คำพูดใดที่ใช้ในการสรรเสริญพ่อที่จะไม่นำไปใช้ในการสรรเสริญศรีกฤษณะ?
- คำตอบ:** พ่อคือจ้าวแห่งต้นไม้ ศรีกฤษณะจะไม่ถูกเรียกว่าจ้าวแห่งต้นไม้ มีเพียงพ่อที่ปราศจากตัวตนเท่านั้นที่ถูกกล่าวว่าเป็นพ่อของพ่อทั้งหมดและสามีของสามีทั้งหมด ศรีกฤษณะจะไม่ถูกเรียกเช่นนั้น อธิบายให้ชัดเจนในคำสรรเสริญที่แตกต่างกันของแต่ละคน
- คำถาม:** ลูกต้องติกลงอะไรในทุกหมู่บ้าน?
- คำตอบ:** ติกลงในทุกหมู่บ้านและประกาศว่า: มาและเข้าใจว่าท่านสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวรกได้อย่างไร ท่านสามารถกลายเป็นเทพจากมนุษย์ได้อย่างไร จงมาและเข้าใจว่าการก่อตั้งและการทำลายล้างเกิดขึ้นได้อย่างไร
- เพลง:** ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ

โอม ชานติ บรรทัดสุดท้ายของเพลงนี้กล่าวว่า “ท่านคือเรือและท่านคือคนพายเรือ” นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ในทำนองเดียวกันพวกเขาก็พูดผิดเช่นกันที่ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้และเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ผู้ที่กระจางในความรู้ก็จะปิดเพลงนี้อย่างรวดเร็วเพราะเพลงนี้กำลังดูหมิ่นพ่อ เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้นี้แล้วแต่คนอื่นยังไม่ได้รับสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้เวลานี้เท่านั้น ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ในเวลาต่อมา มีการให้ความรู้ของพระเจ้าของกิตะเพื่อทำให้ผู้คนกลับมาเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้มาก แต่พวกเขาได้ลืมนึกถึงการให้ความรู้เมื่อไรและอย่างไร กิตะเป็นคัมภีร์สำหรับการก่อตั้งศาสนา คัมภีร์อื่นนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับการก่อตั้งศาสนา คำว่า “คัมภีร์” ใช้เพียงในบารัตเท่านั้น เพชรพลอยของทุกคัมภีร์ทั้งหมดคือกิตะ ศาสนาอื่นทั้งหมดมาหลังจากนั้น ไม่มีคัมภีร์ใดเหล่านั้นเป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นจ้าวแห่งต้นไม้ ท่านเป็นพ่อของเราและเป็นสามีของเรา ท่านเป็นพ่อของทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นสามีของสามีทั้งหมดและพ่อของพ่อทั้งหมด การยกย่องนี้เป็นเพียงของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน มีการเปรียบเทียบคำยกย่องของศรีกฤษณะกับคำยกย่องของพ่อ ศรีกฤษณะเป็นเจ้าของโลกใหม่ เขาจะมาสอนราชาโยคะในโลกเก่าในยุคบรรจบพบกันได้อย่างไร? ขณะนี้ลูกๆ เข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกกลายเป็นเทพเหล่านั้นหลังจากการศึกษาเวลานี้ ความรู้นี้จะไม่ดำเนินต่อไปที่นั่น ความรู้นี้จะหายไป ทั้งหมดที่เหลืออยู่เป็นเหมือนกับเกล็ดหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง เพียงบางรูปภาพเท่านั้นที่เหลืออยู่ ตามความเป็นจริงแล้วไม่มีรูปภาพใดเลยของพวกเขาที่ลูกต้อง เมื่อลูกให้คำแนะนำพ่อแก่พวกเขา ลูกควรบอกพวกเขาว่าพระเจ้าอธิบายสิ่งนี้ ท่านอธิบายทุกสิ่งโดยอัตโนมัติ ดังนั้น คุณจะถามคำถามอะไร? ก่อนอื่นจงตระหนักรู้จักพ่อ! พ่อพูดกับดวงวิญญาณว่า: จดจำฉัน! เพียงจดจำสองสิ่ง บาบาพูดว่า: จดจำฉันและวงจรของ 84 ชาติเกิด เท่านั้นเอง! เหล่านี้คือสองสิ่งหลักที่ลูกต้องอธิบาย พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ชาติเกิดของลูกเอง พ่อพูดสิ่งนี้แก่ลูกบราห์มินเท่านั้น ไม่มีใครอื่นจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ดูซิว่ามีฝูงชนมากมายเพียงใดมาที่นิทรรศการ! เมื่อผู้คนเห็นว่าหลายคนเข้ามาข้างในพวกเขาคิดว่าต้องมีบางสิ่งที่คุณค่าแก่การเข้าไปดู และพวกเขาก็พยายามเบียดเข้าไปข้างใน ถ้าลูกพยายามอธิบายให้แต่ละคนฟังทีละคนคอของลูกก็จะเหนื่อยล้า ดังนั้น ลูกควรทำอย่างไร? ถ้านิทรรศการดำเนินต่อเนื่องไปเป็นเวลาหนึ่งเดือนลูกสามารถบอกพวกเขาว่า: มีฝูงชนจำนวนมากในวันนี้ดังนั้นโปรดกลับมาในวันถัดไปหรือหลังจากนั้น ลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่ต้องการศึกษาสิ่งนี้นั่นคือผู้ที่ต้องการเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกควรแสดงให้พวกเขาเห็นภาพหรือเครื่องหมายของลักษณะและนารายณ์และบอกพวกเขาว่า: คุณก็สามารถกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุได้โดยผ่านพ่อ ตอนนี้ที่มีฝูงชนจำนวนมาก ดังนั้นจงมาที่ศูนย์ ที่อยู่เขียนไว้บนกระดาน ถ้าลูกเพียงแค่ออกกับผู้คนว่านี่คือสวรรค์และนั่นคือนรกพวกเขาจะเข้าใจอะไร? ลูกจะเสียเวลาของลูก ทุกวันนี้ผู้คนแต่งตัวในลักษณะที่ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าเขาเป็นบุคคลสำคัญหรือไม่ เขาเป็นคนรวยหรือคนยากจนหรือไม่ ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำพ่อแก่ทุกคน พ่อคือผู้ที่สร้างสวรรค์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ฉันคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด จดจำฉัน! นี่คือนมตราที่ทำให้จิตใจมีระเบียบ พ่อพูดว่า: จดจำฉันเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการให้อภัยและลูกจะไปสู่ดินแดนของวิษณุ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างแน่นอน ลูกควรจัดนิทรรศการเป็นเวลา 8-10 วัน ลูกควรติกลงในทุกหมู่บ้านและประกาศว่าผู้คนควรมาและเข้าใจว่าพวกเขาสามารถเป็น

เทพจากมนุษย์ได้อย่างไร พวกเขาสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรกได้อย่างไร บอกพวกเขาให้มาและเข้าใจว่าการก่อตั้งและการทำลายล้างเกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลายวิธีที่ลูกสามารถอธิบายได้ ลูกๆ รู้ว่ามีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก มีคำกล่าวว่ามีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา กลางวันของบราห์มาหมายถึงกลางวันของวิษณุและกลางวันของวิษณุก็หมายถึงกลางวันของบราห์มาด้วยเช่นกัน: พวกเขาคือหนึ่งเดียวและเป็นสิ่งเดียวกัน มี 84 ชาติเกิดของบราห์มาและมี 84 ชาติเกิดของวิษณุ มีเพียงความแตกต่างของชาติเกิดที่เพิ่มขึ้นนี้ ลูกต้องทำให้สิ่งเหล่านี้ตั้งอยู่ในสติปัญญาของลูก ถ้าลูกไม่ซึมซับสิ่งใดลูกจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? ความรู้นี้ย้ายตายมากที่จะอธิบาย พาพวกเขาไปเบื้องหน้ารูปของลักษมีและนารายณ์และพูดว่า: คุณต้องประกาศสิทธิ์ของสถานภาพนั้นจากพ่อ การทำลายล้างของนรกกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเรา ผู้คนอื่นเพียงแค่ออกคุณถึงการกำหนดของมนุษย์ที่นี้เรามีคำแนะนำของพระเจ้า คำแนะนำที่เราดวงวิญญาณได้รับจากพระเจ้าโดยตรง ดวงวิญญาณที่ปราศจากตัวตนได้รับคำแนะนำจากดวงวิญญาณสูงสุดที่ปราศจากตัวตน คำแนะนำและหนทางอื่นทั้งหมดเป็นการกำหนดของมนุษย์ ความแตกต่างเปรียบเหมือนกลางวันและกลางคืน ซันยาสซีไม่สามารถให้การชี้แนะได้ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่เราได้รับคำแนะนำและหนทางของพระเจ้า เมื่อพระเจ้ามาเท่านั้นที่เรากลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์โดยการทำตามคำแนะนำของท่าน ท่านมาเพียงเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ ลูกควรซึมซับประเด็นเหล่านี้ด้วยเช่นกัน เพื่อที่ลูกจะสามารถใช้ประเด็นเหล่านี้เมื่อลูกต้องการ เพียงแค่อธิบายสิ่งสำคัญในสาระนั้นก็เพียงพอแล้ว มันก็เพียงพอแล้วที่จะอธิบายประเด็นของลักษมีและนารายณ์เท่านั้น: นี่คือรูปภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา พระเจ้าสร้างโลกใหม่นี้ พระเจ้าสอนพวกเขาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากที่ได้ยินสิ่งเหล่านี้ ลูกควรจะมีความสุขมากขึ้นเมื่อลูกบอกผู้อื่นในสิ่งที่ลูกได้ยินมา เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะเรียกว่าบราห์มิน ก็ตะที่แท้จริงอยู่ภายใต้แขนของลูก บราห์มินทางโลกเหล่านี้ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน บราห์มินบางคนก็เป็นที่ยู้งักดีมากและหาเงินได้มากมาย ในขณะที่คนอื่น ๆ หารายได้แทบไม่พอที่จะรับประทาน บราห์มินบางคนก็เป็นเศรษฐีเงินล้านและมีชีวิตความเป็นอยู่ดี พวกเขาพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพวกเขาเป็นของสกุลบราห์มิน พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับสกุลบราห์มินที่แท้จริงนี้ บราห์มินถือได้ว่าเป็นสกุลที่สูงส่งที่สุด และเหตุนี้เองที่บางคนจึงให้อาหารแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่ให้อาหารแก่เทพนักรบ พ่อค้า หรือศูทร ให้แต่บราห์มินเท่านั้น ดังนั้นบাবาพูดว่า: ลูกต้องอธิบายให้บราห์มินเหล่านั้นเป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน มีชุมนุมมากมายของบราห์มินเหล่านั้น จงค้นหาว่าพวกเขามีการชุมนุมเมื่อไรและที่ไหนและไปที่นั่น ต้องทำให้บราห์มินเหล่านั้นกลายเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มา เช่นเดียวกับที่ลูกเป็นลูกของท่าน และอธิบายแก่พวกเขาด้วยเช่นกันว่าบราห์มาเป็นลูกของใคร ค้นหาว่าพวกเขาจัดการชุมนุมของพวกเขาที่ไหน ลูกสามารถให้ประโยชน์มากมายที่นั่น นอกจากนี้ยังมีการชุมนุมของผู้เป็นแม่ที่แก่ชราด้วยเช่นกัน ไม่มีลูกคนไหนให้ข่าวกับบาบาวว่าลูกไปที่ไหนมา ป่าทั้งหมดนั้นเต็มไม่ว่าลูกไปที่ไหนลูกจะกลับมาพร้อมกับเหยื่อหรือปวงประชาบางคน ลูกสามารถสร้างแม่กระทั่งราชาได้ มึงงานรับใช้ให้ทำมากมาย! ลูกว่างหลังจาก 5 โมงในตอนเย็น ดังนั้นในแต่ละวันทำรายการของสถานที่ที่ลูกจะไป พ่อแสดงให้เห็นหลายวิธีที่จะรับใช้ พ่อพูดกับลูกๆของท่านเท่านั้น ลูกแต่ละคนต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ บาบา (ดวงวิญญาณสูงสุด) ให้ความรู้แก่เราแต่เราต้องซึมซับความรู้นี้ ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์จะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขา เมื่อพวกเขาตายแล้วสันสการ์เหล่านั้นก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้งในชาติเกิดต่อไปของเขา จากนั้นมีการกล่าวว่าดวงวิญญาณนั้นได้นำสันสการ์ของเขาไปกับเขาด้วย ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์มากมายกล่าวได้ว่ามีอำนาจในคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาจะไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ทรงอำนาจ มีเพียงพอเท่านั้นที่อธิบายว่าการละเล่นนี้ดำเนินไปอย่างไร ไม่มีอะไรใหม่ ลูกต้องเข้าใจว่าละครนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้ว ผู้คนไม่เข้าใจว่านี่คือโลกเก่า พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาแล้ว สงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่อยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนยังคงนอนหลับอยู่ในความมืดของความไม่รู้ ความเลื่อมใสศรัทธากล่าวได้ว่าเป็นความไม่รู้ มีเพียงพอเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายได้ชื่อว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธา มีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกควรรวบรวมชื่อทั้งหมดสำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นตั้งแต่ยุคทองแดงและคงอยู่มาจนถึงปลายยุคเหล็ก ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขมาก เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้ตลอดทั้งวันจะอยู่อย่างมีความสุขมาก บาบาได้บอกลูกเกี่ยวกับลูกประจำที่ยาวมากซึ่งมีลูกบิดหลายพันเม็ด บางคนดึงมาจากที่หนึ่งและคนอื่นก็ดึงมาจากอีกที่หนึ่ง จะต้องมีเหตุผลว่าทำไมลูกประจำที่ใหญ่โตเช่นนั้นลูกสร้างขึ้นมา พวกเขาเพียงแค่สวดภาวนา “ราม ราม” ถามพวกเขาว่า: คุณกำลังจดจำใครเมื่อคุณสวดภาวนา “ราม ราม”? ลูกสามารถไปที่ชุมนุมทางจิตใดก็ตามและปะปนอยู่กับพวกเขาเหมือนในตัวอย่างของหนุมาน เขาจะไปในชุมนุมทางจิตและนั่งท่ามกลางรองเท้าแตะ ลูกควรใช้โอกาสนี้ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมาย อย่างไรก็ตามเพียงเมื่อประเด็นของความรู้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกกลับมาฉลาดด้วยความรู้นี้เท่านั้นที่จะมีความสำเร็จในงานรับใช้ มีหลายวิธีที่จะทำงานรับใช้ มีหลายสิ่งในรามายณะและภักวัด ฯลฯ ซึ่งลูกสามารถทำให้พวกเขารู้แจ้งได้ ลูกต้องไม่เพียงแค่นั่งอยู่ในชุมนุมทางจิตและกราบไหว้บูชาด้วยความ

งมมาย บอกพวกเขาว่า: เราต้องการที่จะให้คุณประโยชน์แก่ท่าน ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแยกจากความรู้ของเรา โดยสิ้นเชิง เพียงพ่อผู้เป็นพระเจ้าแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ มีงานรับใช้ที่จะทำมากมาย เพียงแค่บอกพวกเขาว่าใครคือผู้สูงสุด เพียงพระเจ้าเท่านั้นคือผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด จากท่านเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับมรดกนี้ คนอื่นคือสิ่งสร้างของท่าน ลูกๆ ควรมีความฉลาดอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ ถ้าลูกต้องการที่จะได้อาณาจักรลูกต้องสร้างปวงประชา “จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง” มন্ত্রาที่ยิ่งใหญ่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เตือนทุกคนถึงมนตราที่พ่อให้แก่ลูก มন্ত্রาที่ฝึกฝนจิตใจให้มีระเบียบวินัย สร้างวิธีต่างๆเพื่อทำงานรับใช้ เลิกสูญเสียเวลาของลูกเมื่อมีฝูงชนจำนวนมาก
2. อยู่อย่างซบซึ้งด้วยการเก็บประเด็นของความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูก ไปและนั่งในการชุมนุมเช่นหนุมานและรับใช้พวกเขา อยู่อย่างมีความสุขด้วยการรับใช้ตลอดทั้งวัน

พร: ขอให้ลูกเป็น “มหาบาลี” อย่างเต็มที่ (ผู้ที่กลายเป็นผู้ส่งเวที่ยิ่งใหญ่) ผู้ที่ส่งเว “ฉัน” และ “ของฉัน” การมีความผูกพันยึดมั่นที่มีขีดจำกัดกับบุคคลหรือสิ่งของในครอบครองนั้นคือการมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ผู้ที่อุทิศจิตสำนึกอย่างเต็มที่ของ “ฉัน” หรือ “ฉันทำสิ่งนี้” นั่นคือผู้ที่ส่งเวสิ่งนี้คือผู้ที่เป็นมหาบาลี เมื่อมีการอุทิศ “ฉัน,ฉัน” ที่มีขีดจำกัดแล้ว ลูกจะกลับมาสสมบูรณ์พร้อมและตัดเทียมกับพ่อ ไม่ใช่ว่า: “ฉันกำลังทำสิ่งนี้” แต่คือ: “บาบาทำให้ฉันทำสิ่งนี้ บาบาทำให้ฉันเคลื่อนไป” ไม่ว่าในสถานการณ์ใดๆ แทนที่จะเป็น “ฉัน” ขอให้มีความว่า “บาบา” ในภาษาของลูกที่เป็นธรรมชาติ และไม่ใช่คำว่า “ฉัน”

คติพจน์: มีความมุ่งมั่นในความคิดของลูก ที่ความคิดและการกระทำของลูกจะเป็นเช่นเดียวกัน

*** โอม ชานติ ***

ด้วยจิตใจที่เต็มไปพลังของลูก จงทำงานรับใช้ของการให้สะกาศ

ตามเวลาขณะนี้ จงทำงานรับใช้ด้วยจิตใจและคำพูดของลูกในเวลาเดียวกัน ถึงแม้ว่าการรับใช้ด้วยคำพูดนั้นง่าย การรับใช้ด้วยจิตใจของลูกก็เป็นเรื่องของการให้ความสนใจ ดังนั้นขอให้ความคิดของลูกจงเต็มไปด้วยความปรารถนาดี ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อดวงวิญญาณทั้งหมด ขอให้มีความใหม่ในความอ่อนหวาน ความพอใจ และความง่ายดายในคำพูดต่างๆ ของลูก หลังจากนั้นลูกก็ยังเฝ้าแต่ได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดาย